

Rezoliucinė dalis

1. 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 508/2014 dėl Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo ir kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2328/2003, (EB) Nr. 861/2006, (EB) Nr. 1198/2006 bei (EB) Nr. 791/2007 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1255/2011, 66 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją valstybei narei draudžiama atsisakyti tenkinti žuvininkystės ir akvakultūros produktų gamintojų organizacijos paraišką dėl subsidijos išlaidoms, kurių ji patyrė rengdama ir įgyvendindama gamybos ir prekybos planą, motyvuojant tuo, kad paraiškos pateikimo momentu ta valstybė narė nacionalinės teisės sistemoje dar nebuvo numačiusi galimybės pateikti tokią paraišką.
2. Reglamento Nr. 508/2014 66 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad ja žuvininkystės ir akvakultūros produktų gamintojų organizacijoms tiesiogiai nesuteikiama teisė į finansinę paramą iš Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo išlaidoms, patirtoms rengiant ir įgyvendinant gamybos ir prekybos planą.
3. 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniai fondai, Sanglaudos fondai, Europos žemės ūkio fondai kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniai fondai, Sanglaudos fondai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006, 65 straipsnio 6 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją nedraudžiama skirti subsidijos iš Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo gamybos ir prekybos planui rengti ir įgyvendinti, jeigu paraiška dėl subsidijos pateikta po to, kai tas planas buvo parengtas ir įgyvendintas.

(¹) OL C 294, 2018 8 20.

2019 m. gruodžio 19 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) sprendimas byloje (Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Brussels Securities SA/Belgijos valstybė

(Byla C-389/18) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendroji mokesčių sistema, taikoma įvairių valstybių narių patronuojančiosioms ir patronuojamosioms bendrovėms – Direktyva 90/435/EEB – Dvigubo apmokestinimo išvengimas – 4 straipsnio 1 dalies pirmą įtrauką – Draudimas apmokestinti gautą pelną – Patronuojamosios bendrovės paskirstytų dividendų įskaiciavimas į patronuojančiosios bendrovės mokesčio bazę – Paskirstytų dividendų atskaitymas iš patronuojančiosios bendrovės mokesčio bazės ir pertekliaus perkėlimas į kitus mokesčius metus be apribojimų laiko atžvilgiu – Atskaitymų mokesčių tikslais iš pelno eilės tvarka – Mokesčių lengvatos netekimas)

(2020/C 61/08)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Brussels Securities SA

Atsakovė: Belgijos valstybė

Rezoliucinė dalis

1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyvos 90/435/EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms, iš dalies pakeistos 2003 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 2003/123/EB, 4 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiamos valstybės narės teisės nuostatos, kuriose numatyta, jog dividendai, kuriuos patronuojančioji bendrovė gavo iš savo patronuojamosios bendrovės, pirmiausia turi būti įskaiciuojami į patronuojančiosios bendrovės mokesčio bazę, paskui 95 % šių dividendų gali būti atskaityta, o perteklius perkeltas į vėlesnius mokestinius laikotarpius be jokių apribojimų laiko atžvilgiu, nes šis atskaitymas yra prioritetinis, palyginti su kitais atskaitymais mokesčių tikslais, kurių perkėlimas ribojamas laiko atžvilgiu.

(¹) OL C 294, 2018 8 20.

2019 m. gruodžio 19 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas (Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Prancūzija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš X

(Byla C-390/18) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Direktyva 2000/31/EB – Informacinės visuomenės paslaugos – Direktyva 2006/123/EB – Paslaugos – Nuomojamų apgyvendinimo vietų šeiminių (verslininkų ir privačių asmenų) ir tokiose vietose apsigyventi norinčių asmenų suvedimas – Kvalifikavimas – Nacionalinės teisės normos, kuriomis ribojamas vertinasis nekilnojamojo turto agento profesija – Direktyva 2000/31/EB – 3 straipsnio 4 dalies b punkto antra įtrauka – Pareiga pranešti apie priemones, kuriomis apribojamas laisvas informacinės visuomenės paslaugų judėjimas – Nepranešimas – Galimybė remtis – Baudžiamoji byla, kurioje pareikštas civilinis ieškinys)

(2020/C 61/09)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

X

dalyvaujant: YA, Airbnb Ireland UC, Hôtelière Turenne SAS, Association pour un hébergement et un tourisme professionnels (AHTOP), Valhotel

Rezoliucinė dalis

- 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) 2 straipsnio a punktas, kuriame daroma nuoroda į 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarka, 1 straipsnio 1 dalies b punktą, turi būti aiškinamas taip, kad tarpininkavimo paslauga, kurios tikslas – per elektroninę platformą už atlyginimą suvesti potencialius nuomininkus su profesionaliais ar neprofesionaliais nuomotojais, siūlančiais trumpalaikio apgyvendinimo paslaugas, kartu su šia tarpininkavimo paslauga teikiant ir tam tikras papildomas paslaugas, turi būti laikoma „informacinės visuomenės paslauga“, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2000/31.